

KIYAMET VE MESULİYET

Eûzubillahimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Bu dersi geçen hafta okuduksa da fevaidinden çok faydası olduğundan dolayı tekrar etmeyi hoşuma gitti. Kavuşturacağına inanmakla tamam olur. O günkü hayata inanmayan mümin sayılmaz. Bugün bu hayatımızı nasıl verdi? Bunu biraz şöyle insan düşünürse ki, kıyamet kopacak. Şüphesiz. Hepimiz o huzur-u îlâhî'yede toplanacağız. Cenâb-ı Hakk'ın iman, bizi bu hayattan sonra ikinci bir hayatı kavuşturacağına inanmakla tamam olur. O günkü hayatı inanmayan mümin sayılmaz. Bugün bu hayatı bize nasıl verdi? Bunu biraz şöyle insan düşünürse ki, affedersiniz, akşamları bir takım yemekler yiyoruz. Bu yediğimiz yemeklerin hangisi olursa olsun, kökü toprak. İster zerzevatlardan olsun, ister et yemeklerinden olsun. Kökü topraktır. Bütün gıdalarımızın kökü topraktır. Bu topraktan çıkan Allahu Teâlâ'nın fabrikası, o kadar büyük bir fabrika ki bu topraktan çıkarıyor, kimisi et oluyor, kimisi yağ oluyor, kimisi bal oluyor, kimisi zerzevat

oluyor, kimisi meyve oluyor. Ama hepsi topraktan oluyor. Ne fabrikayı kurmuş Cenâb-ı Hak?

Yumurta vardı akşam, affedersiniz. Yumurta, işte o ayağımızın altındaki çöpleri toplayıp da yiyor o tavuğu. O çöplerden çıkan, tavuğun gıdasından olan yumurtayı ne lezzetle yiyoruz.

Gıdası şöyle diyoruz, böyle diyoruz. İşte güzel bir muhafaza yapmış bunu Cenâb-ı Hak saklatıyor bizim için. Meyvelardan hangisi olursa olsun. Hep bunlar bizim faydamız için yapılmış. Bu faydaların kökünü kuran, esasını kuraan Allahu Celle ve Alâ bak, sen hiç aklın erer mi? Bu et, bu toprakta nasıl olurdu o et? O yumurta o topraktan nasıl olur? Ama Allahu Teâlâ'nın fabrikası, hepsini yapıyor işte. Onu, onun için yaratmış, onu da onun için yaratmış. Mükemmel sûretle hepsini bizim önümüze koymuş. Ona karşı İslamiyet gibi nimeti de bize Cenâb-ı Hak ihsan etmiş. Arkasında da bir de cennet vermiş bize. Ne büyük lütuf. İman edin, bu cennetime de gelin. Hem beni görün hem de bu cennette yaşayın diyerekten. Şimdi bu kıyamet kopacak. Huzur-u İlâhiyye'de toplanacağız. Mesuliyet hükmünü yüklenmeyen insanlarda selamet olmaz. Selamet, saâdet bu

mesuliyeti yüklenmektedir. Çünkü mesuliyeti yüklemeyen her şey ayağının üzerinde kaç defa döner. İsteddiği tarafa döner. Ama Allah'tan korkuyor, yarın hesap vereceğini düşünürse o Allah'ın gösterdiği yoldan dışarı çıkamaz kolayca. Onun için Allah yolundan ayrılanlar keyiflerine göre yaşarlar. Keyifleri nasılsa öyle yaşarlar. Ama Allah yolunda olan, Allah'ın istediği gibi yaşamaya mecburdur. Binâenaleyh, huzur-u Rabbil aleminde toplandığımız vakitte Cenâb-ı Hak evvela soruyor.

لَا تَزُولُ قَدَمًا ابْنِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عِنْدِ رَبِّهِ
حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ خَمْسٍ: عَنْ عُمْرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ وَعَنْ
وَشَبَابِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَينَ اكْتَسَبَهُ
وَفِيمَا أَنْفَقَهُ وَمَاذَا عَمِلَ فِيمَا عَلِمَ

An umrihî fîmâ efnâhu. Ey kulum sana ben bir ömür verdim. Dakikası değil, saniyesine kainatı versen bir daha ele geçiremezsin. Saniyesine kainat altın olsa versen olmaz. Bitti. Bu kadar kıymetli bir şey yani. Saniyesine kainat altın olarak vereyim de bir saniye daha ver desen olmaz. Bu güzel aziz ömrünü nerede çürüttün bakayım? Nerelerde çürüttün?

Allah yolu, şimdi mesela soruyoruz, birçok kardeşler geliyor, bazısı rahatsızlar. Sen kardeş Kur'an'ı konusunu biliyor musun? Bilmiyorum diyor. Canım Kur'an okumasını öğrenmek o kadar zor mu yav? Şu Fransız dilini öğreniyoruz. İngiliz dilini öğreniyoruz. Alman dilini öğreniyoruz, Japonunkini öğreniyoruz, şunu öğreniyoruz, bunu öğreniyoruz da kendi kitabımız olan Kur'an-ı Azimüşşan'ı öğrenemeyelim, bunun kadar ayıp bir şey olmaz. Binâenaleyh sen ömrünü nerede geçirdin? Fransızca'ya çalıştım, İngilizce'ye çalıştım, Almanca'ya çalıştım, şu fabrikada şunu öğrendim, bu fabrikada bunu öğrendim. Onların hiç birisini ahirette hükmü yok. Peki.

Ve an şebâbihî fîmâ eblâh. O gençliğini nerede söndürdün bakalım? İhtiyar olduktan sonra onu hesaba katma sen. İhtiyarlığı hesaba katma, iş gençlikte. O gençlikte ne yaptın bakalım sen? Dinine faydalı, imanına faydalı, vatanına faydalı, ne gibi işler gördün? Onun hesabını istiyor Allahu Teâlâ. Bunun hesabına hepimiz şimdiden hazır olmamız lazım. Allah cümlemizin yardımcısı olsun.

Ve an mâlihî. Üçüncü sorgu. Malını nereden, *min eyne'ktesebehû*, bunu kazandın bu parayı?

Helalden mi aldın? Faizden mi aldın? Çaldın mı? Gasb mı ettin? Nasıl aldın bu malı? Nereden senin eline geçti? Çabucaktan milyoner oldun, çabucaktan çok milyonlarında sahip oldun, milyarder oldun. Bunu nasıl yaptın? Milletin sırtından mı kazandın yoksa? Nereden söyle bakalım. Sen ne kadar saklasan kıymeti yok. Söyletecek Allah. Eline de söyletecek, ağzına da söyletecek, her tarafına da söyletecek. Saklamanın imkanı yok. Bir kere nereden kazandığını sordu, ikincisi bunları nereye harcadığını soruyor. *Fimâ* diyor. Bu paraları nereye harcadın? Sakladın mı? Depo mu yaptın? Haramları mı harcadın? Şerlere mi harcadın? Nereye harcadın söyle bakalım. Binâenaleyh o mesuliyet en büyük ağır şey, bunun hesabından hepimiz, hepimiz bundan sorulacağız. Onun için Allah'a cümlemizin muini olsun da Hakk'ın istediği gibi yaşayan, Hakk'ın razı olacağı kul gibi olmaya çalışan kullarından eylesin cümlemizi Cenâb-ı Hak.

Birisi de, *ve mâzâ amile fîmâ alime*. Okudun, çok okudun, sandıklarla kitapların var, odalarla dolusu kitapların var ama amelini söyle bakayım. Bunlarla nasıl amel ettin? Hangisiyle amel ettin bilginin? Onun için her bilgide

hiç olmazsa insan 3 gün bir bilgiyi öğrendiği vakitte hiç olmazsa o bilgide 3 defa onu tekrarlamak lazımdır. Hepsini yapmaya gücümüz yetmez de hiç olmazsa her bir öğrendiğimiz şeyi 3 defa yapmak suretiyle O'nun vebalinden kurtulmaya çalışırız. Allah cümlemizi affeylesin.

Şimdi bakınız dünya güzel bir binek. Arabaya da benzemez, otomobile de benzemez, tayyareye de benzemez. En güzel binek dünyanın kendisidir. Bu içinde bizi böyle götürüyor şimdi. Ama istasyonlar geldikçe indirirler. Herkes istasyonlarda eceli gelir, iner oradan gider. Binâenaleyh bu dünyadaki hayatının kıymetini bilerekten Hakk'ın rızasını kazanmaya çalışmak, Hakk'ın istediği gibi bir kul olmaya çalışmak. Onun için Kur'an'ı öğreneceksin, Kur'an yolunda gideceksin. Peygamber'i öğreneceksin, Peygamber'in yolunda gideceksin.

O zaman bahtiyar mısın? En güzel bahtiyar sen. Dünyada senin, âhirette senin, her şey senin. Fakat Allah cümlemizi affetsin.

Geçen ki derste bir şey geçmişti. Kimseden bir şey istemeyin diyerekten. Kimseden bir şey istemeyin diyerekten Resûlullah'ın bir tembihi geçmişti. O tembihi oldukça açıkladık da

baktım ki insanların hiç kulağına bile girmemiş, kulağına bile girmemiş, sokmamış kulağına. Yine istemekten insanlar âr da etmiyorlar.

O kâfirlere olan lanetin birisi de ashâb-ı kirâmı bilmemek. Ve onlara lazım gelen saygıyı, hürmeti göstermeyip bilakis aralarında olan bazı ihtilaflardan dolayı bir takımını mesela mesul duruma düşürerekten onların aleyhinde.

Allah esirgeye.

İşte onun için:

a. Ashab-ı Kiram'ın Değeri

لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي مَنْ سَبَّ أَصْحَابِي فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ لَا يُقْبَلُ مِنْهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ

Lâ tesübbû eshâbî. Benim eshâbıma katiyen çirkin bir söz ağzınıza alıp söylemeyin. *Men sebbe eshâbî.* Her kim o kızılbaşlar gibi veya hut diğer şeyler gibi benim ashâbımdan birisine sebbederse, *fe aleyhi la'netüllâhi ve'l-melâiketi ve'n-nâsi ecme'în.* Onun için ashâb-ı kirâmın kıymeti çok büyüktür. Senin, benim onu ölçmeye gücü de yetmez.

Bak, Çin'i, Çin'de bugün kaç Müslüman var? Türkistan'da kaç Müslüman var? Bilmem sayısını. Fakat iki tane ashâb buraya gitmiş. İki tane. İki tane ashâbın hareketi yalnız onlara malumat, vaaz etmiyorlar. Aralarına gitmişler, ticaret edecekler. Ashâb-ı ticaret eden iki tane ashâb gitmiş. Koca Çin'deki o kadar milyonlarca insanın Müslüman olmasına sebep olmuşlar. Yüz milyonları tutuyor bugün onların sayısı. Neden?

Onların içlerindeki ihlâs ve iman etrafındaki insanları hayretlere düşürüyor. Aman diyorlar, şu dininiz ne güzel din. Bize de öğretin de biz de müslüman olalım diyorlar. Onun için ashâb-ı kirâmın kıymeti çok büyük. Sonra bununla da kalmıyor.

Lâ yükbelü minhü yevme'l-kiyâmeti sarfün ve lâ adlün. Çok ilginç bir şey. Geçen birisi bir yerde demiş, birisi müdürü, vallaha da gavursunuz, billaha da gavursunuz demiş. Sus demişler, öyle şey. Neden bak namaz kılıyoruz. Demiş namazdan, secdeden başınızı kaldırmasanız da yine gavursunuz demiş. Yahu deli misin herif sen, nasıl olur böyle? Artık saymış. Böyle olan insanların imanı olur mu? Şimdi Peygamber bunu dedikten sonra, bu laneti

yedikten sonra insan bu lanetlerin altına girdikten sonra onun neresine sen müslüman diyeceksin? Peygamber lanet ediyor ona. Bir de diyor ki, onun ne farzı ve ne nafiləsi kabul olmaz diyor. Ne farzı ve *lâ yükbelü* diyor. Kabul olunmaz. İbadeti kabul olmuyor. Allah ve Resûlünün de bütün lanetleri onunla oluyor melekleri ile beraber, insanlarından. Artık ondan ne hayır bekleyeceksin? Şerrin arkasına düşen insandan ne hayır olur?

Bugünkü dersimiz:

لَا تُسَلِّمُوا تَسْلِيمَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَىٰ فَإِنَّ تَسْلِيمَهُمْ
بِالْأَكْفِ وَالرُّؤُوسِ وَالْإِشَارَةِ

Lâ tüsselimû teslîme'l-yehûd. Bunlar çok acı şeyler, Allah kusurlarımızı affetsin. Hristiyanlık âdetlerinden, Müslüman olan insanların Hristiyanlık âdetlerinden tabiatıyla ayrılması lazım. Hem Müslümanlık olayım da hem de Hristiyanlık âdet ananelerine uyayım olmaz ondan. İki zıt bir arada yaşamaz. Onun için Cenâb-ı Peygamber diyor ki: Yahudilerin, Nasrânîlerin verdiği selam gibi siz de selam vermeyin. Selam, lisan ile “Esselamu Aleyküm” dersin o kadar. Bunlar gibi karşıdan

temenna deriz buna. Temenna etmekle selam verilmiş olmaz.

لَا تُغْمِضُوا أَعْيُنَكُمْ فِي السُّجُودِ فَإِنَّهُ مِنْ فِعْلِ الْيَهُودِ

Lâ tüğmidû e'yüneküm fi's-sücûdi, fe innehû min fi'li'l-yehûdi. Namaz kılarken de bak Yahudiler de onlar da bir kendilerine göre bir ibadet ediyorlar. O ibadetlerle namaz kılarken gözlerini yumarlarmış sanki o huşu, hudu içerisindeymiş gibi. Sakın ey ümmetim siz onlara benzetip de siz de gözlerinizi yummayın. Nasıl ki elin, ayağın bir hakkı var ibadette, gözün de bir hakkı var ibadette. Secde yerine bakacaksın. Bu da bir hakkıdır.

Bakın yine:

لَا تَفْتَخِرُوا بِآبَائِكُمُ الَّذِينَ مَوْتُوا فِي الْجَاهِلِيَّةِ
فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَمَا يُدْهَدُهُ الْجُعْلُ بِمَنْخَرِيهِ
خَيْرٌ مِنْ آبَائِكُمُ الَّذِينَ مَاتُوا فِي الْجَاهِلِيَّةِ

Lâ teftehirû bi âbâikümü'llezîne müvvitû fi'l-câhiliyyeti. O cahiliyet devrinde küfür üzerine ölen babalarınızla iftihar etmeyin. Benim bir babam vardı, işte şu kadar malı vardı, şu kadar mülkü vardı, şu kadar nüfusu

vardı, şöyle yaşırdı, böyle yaşırdı. Herkese bir kere söz söylerdi, herkes pençe, el pençe divan dururdu karşısında. Sakın siz böyle şeylere aldanıp da geçmiş, cahilliyette geçmiş olup, gavurluk üzerine ölen ecdadınızla iftihara kalkışmayın. Dikkat edin.

Fe vellezî nefsi bi yedihî. Kasem bu. Cenâb-ı Hakk'a yeminle söylüyor. *Fe vellezî nefsi bi yedihî, lemâ yüdehdihü'l-cüalü bi menhirayhi, hayrun min âbâikümü'llezîne mâtû fi'l-câhiliyyeti.* Affedersiniz, lağımlarda bir takım böcekler vardır, yuvarlanırlar, öyle. Bir takım böcekler vardır. Pislikten hasıl olur, oralarda dolaşırlar böyle. Onlar hayırlıdır, cahilliyet üzerinde ölen babalarınızdan diyor. O burada hasıl olan necis mahluk daha hayırlıdır. Cahiliyetteki küfr üzerine ölen, o zaman küfr üzerine ölmüş, bugün de ölürse o da o. Bugün öldüyse bugünkü ölen ayrı değil. Bugün de küfr üzerine ölenler aynı şeydir.

Bunu anlamak da zor, anlatmak da zor. Bugün bazı konuşmalar da dinledim de işte bazı insanlar şurada şöyle bir tesis yaptık da oradaki insanlara faydalı olsak da, şöyle Müslümanlığa davet etsek de filan da, birçok Müslümanlar kazansak da filan diye birçok fikirler beyan

ederler de. Bu ne kadar acı bir şeydir. Bu memlekette bu kadar sene insan yaşar, ezan sesleri, seslerini dinler, Kur'an dinler, vaaz dinler, nasihat dinler de yine İslâm'ı beğenmez ve İslâm'dan dışarıya çıkar da Allah'ın istemediği bir şerh güruhun içerisine katılır ve insanlığa, beşeriyete de zarar olmakta. Bugün sayısını kim bilir ne kadar çok değil mi? Sayısı ne kadar çok bu şer kuvvetlerin. Allah bunların şerrinden de bizleri muhafaza etsin. Bu şerlerden muhafaza edilmek için ancak Allah'a dayanmak lazım. Allah'a dayanmayanlar yıkılır. Allah'a dayananlar ise yıkılmaz.

Geçen derste de geçti. Daima hak ile mücadele eden bir cemaat bulunacak. Her memlekette, her yerde, her yerde bulunur bunlar. Binâenaleyh, sen hakkı yıkıcılardan değil de hakkı müdafilerinden olmaya çalış. Şunu da söyleyeyim. Mutlaka insanların evliyâ olması şart değil. Evliyâ olması şart değil insanın. Birçok hatalı, kusurlu insanlar olur. Sizin başınızdaki amir ne kadar fâsık da olsa, fâsık da olsa, yakışsız da olsa, kel de olsa, ona itaat edin, onun emrinden çıkmayın. Harbe bu adamla gidilmez demeyin. Onunla da harbe gidin. Bu fâsık adam işte, yalanı var, düzeni

var, şusu var, busu var. Var ama Allah onu bugün başa koymuş. Binâenaleyh onun sözünün dışından çıkma. Çıkarsan, öyle perişan bir halde böyle, sen onu beğenmezsin, o seni beğenmez, bir felakettir gider artık. En büyük felakette odur. Bak şunu da dinle ama ne kadar acı bunlar ya.

لَا تَفْعَلْ يَا أَبَا جُحَيْفَةَ إِنَّ أَطْوَلَ النَّاسِ جُوعًا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَطْوَلُهُمْ شَبَعًا فِي الدُّنْيَا

Lâ tef'al yâ ebâ Cühayfete. Ebâ Cühayfe, ashâb-ı kirâm'dan bir zat. Ağlıyor, ağlıyor. Açlıktan ağlıyor ama. Açlık zor şey. Her zaman tahammül olamazsın, bir gün tahammül edersin, iki gün tahammül edersin. Dayanamadıktan sonra. Çare de bulamazsın. Ağlamaktan başka çaren yok. Mezar karşısında görmüşler o zaman. *Lâ tef'al yâ ebâ Cühayfete. İnne etfele'n-nâsi cû'an yevme'l-kl-yâmeti, etvelühüm şibean fi'd-dünyâ.* Âhirette en çok aç olarıktan haşr olunacak kimse, dünyada kendisini çok doyuranlardır. Çok doyuranlar. Çok güzeldir bu hadîs-i şerîfler. Bakınız.

لَا تَفَكَّرُوا فِي اللَّهِ وَتَفَكَّرُوا فِي خَلْقِ اللَّهِ فَإِنَّ رَبَّنَا
خَلَقَ مَلَكًا قَدَمَاهُ فِي الْأَرْضِ السَّابِعَةِ السُّفْلَى وَرَأْسُهُ
قَدْ جَاوَزَ السَّمَاءَ الْعُلْيَا وَفِي نَسْخَةٍ: الْعُلْيَا مَا بَيْنَ
قَدَمَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ مَسِيرَةُ سِتِّمِائَةِ عَامٍ وَالْخَالِقُ
أَعْظَمُ مِنَ الْمَخْلُوقِ

Lâ tefekkerû fi'llâhi. Sizin Allah'ı düşünmeye gücünüz yetmez. Aklınız da yetmez. Aklınız Allahu Teâlâ'nın düşünmesine kâfi değildir. Bu Allah acaba nasıl Allah? Düşünmeye gelmez. Kudretin dışındadır o. Akıl kuvvetinin dışındadır o. Akıl onu idrake kâfi değildir. Kantar var elinizde. O kaç okka tartar? Elli okka tartar. Altmış okkayı tartabilir misiniz bu kantarla? Tartamazsınız. Çünkü kantarınız elli okkaya kadar. Öteki kantar bin okka tartıyor. İki bini tartamaz. Binde kalır. Bizim aklımız ancak bu dünya işlerinde Allah'a işte bize gösterildiği kadar bilmekle mükellef. İlerisine gitme. Onun için, *Lâ tefekkerû fi'llâhi.* Allah'ın hakkını tefekkür etme.

Ve tefekkerû fî halkillâhi. Allah'ın mahluklarını düşün. Bak Allah'ın Celle ve Alâ ne kadar mahluk yaratmış şu mevcudat üzerine,

kainatı, yeri, göğü, her şeyi varlığın içerisinde. Bugün işte coğrafya denilen, eskiden adı verilen tabiat bilimlerinden değil.

Arabistan'da bir yer, Zahra, Zahra. Zahra denilen bir memlekette bir su çıkarmışlar Arablar.

İçme suyu. Gavurdan İngilizler var, kimler varsa. O suyun diyor, akışının durdurmanın imkanı yok diyor. O kadar büyük bir su. Aklın alacağı yok. O nereden çıkıyor? Yerin altını delmiş çıkarmış orada. Dere mere yok. Yerin altından çıkarıyor. Riyad denilen memleketinde de beş bin metreden çıkardığını söylemişlerdi o zaman. Yerin altında ne kadar hazineler var mesela. Bilmiyoruz işte. Bütün kullandığımız bu gibi şeyler de o yer altından çıkıyor. Biz de istifade ediyoruz bugün. Altında var, üstünde var, her tarafında var. Nimetlerle dolu elhamdülillah. Bunlardan biz kulları istifade ediyoruz da sen bunları düşün. Bunları yaratan Allah nasıl yaratmış bak, o yerin altında ne hazineleri saklamış bu aciz miskin kulları için. Düşün bunları. Kendinin hilkatini düşün. Nasıl seni yaratmış bak, o ananın rahminde, hiç kimsenin görmediği bir yerde şu gözüne bak, kaşına bak, hele o gözünün

içerisindeki bebeğe bak. O bebekteki görüşe bak aziz kardeş.O bebekteki görüş, ne ile görüyor o bebekteki görüş? Hangi motor işliyor da o bebeğe o kuvveti veriyor? Hangi motorun kuvvetiyle, hangi elektriğin kuvvetiyle o bebek kainatı görüyor ya, baksana. Taa ufukları görüyor. Bu ne demek? Bu kuvveti veren, kuvvetin sahibini nasıl göremezsin? Nasıl bilemezsin? Onun için sen kendini düşün ve etrafındaki Allah'ın mahlukatını düşün. Onun için Allah'a secdeye kapan. Şimdi bak, bir şey anlatıyor Cenâb-ı Peygamber:

Fe inne Rabbenâ. Bizim Allah'ımız. Haleka meleken. Bir melek yarattı. Allah'ın büyüklüğünü bize anlatmak için Cenâb-ı Peygamber bunu anlatıyor. Kendisini anlatmaya imkan yok. Kendisine anlatmaya imkan olmayınca yarattığı bir mahluktan bahsediyor. *Fe inne Rabbenâ haleka meleken.* Bir melek yarattı. *Kademâhü*, o meleğin ayakları, *fi'l-erdi's-sâbiati's-süflâ*, yedi kat yerin altında, yedi kat yerin altında o meleğin ayakları. *Ve ra'sühû kad câveze's-semâe'l-ulyâ*. En yüksek, semanın en yüksek tabakasına da bakıyor. Ölçebilir misin şimdi bu kuvveti? *Mâ beyne kad-emeyhi ilâ rukbeteyhi mesîratü sittî mietî*

âmin. Diz kapağıyla, ayağının altının arası, altı yüz senelik yol diyor. Öyle var. Sen bu mahluka göre Hâlik'ini ölç bakalım. *Ve'l-hâliku e'zamü mine'l-mahlûki*. Allah'ın yarattığı mahluk böyle olur da Hâlik nasıl olur kim bilir? Onun için oraya düşünmeye bakma sen. Yalnız idrak et de bu mülkün sahibi var. Ve şu kadarcık bir şey yeter ki sana, şu oturduğun cami, bir akıllı bir adam gelse, binbir dolap düzenlen, dese ki bu eskiden, sen biliyor musun bunun yapıldığını? Yok. Ne zamandır? Bu çok eskiden dünya şöyle olmuş, böyle olmuş, yer patlamış, bu çıkmış. Şuradan rüzgar gelmiş, buradan sel gelmiş, delikler açılmış, işte buzlar olmuş, camlar donmuş.

İşte birtakım böyle hayalat ile aklımızı kandırmaya çalışsa, deli bile inanır mı bu işe? Delilere sorup söylesek bu işi, deliller bile kabul etmez. Şu takkemiz var başımıza ufacık işte bir takke, bezden ibaret. Bu kendi kendine olmuş tabiatın eseridir derse, bir inanan olur mu yahu buna? Affedersin kardeşim. Nasıl oluyor da bu koca kainatı sen tabiatlara bağlayıp da sahipsiz yapıyorsun? Olur mu böyle şey? Deli bile inanamaz. Müslümanlara Allah akıl vermiş, ölçer biçer yahu bu koca kainat bu kadar

mevcudatıyla sahipsiz olsun olur mu hiç?
İşte sahibi onun Allah. Buyurun.

(Cemaatten biri)Semavatta iki kuyruklu yıldız keşfediyorlar efendim. O kuyruklu yıldızlar dünyaya olan mesafeleri 1.200.000-kilometre mesafede. Şimdiye kadar daha keşfedilmemiş, duyulmamış, hiç teleskoplarla görülmemiş. Şimdi görüyorlar da, onlar bilmem kaç sene devir yapıyorlar, o yıldızlar. Artık mükemmel, yalnız dünyamız değil efendim. Onun içerisinde hayatı görüyoruz, sahibi arkadaşlar. Şimdiye kadar daha hiçbir mükemmel müneccimin, asıl daha bulamadığı, bilemediği, hiçbirisi, şimdi daha. Daha neler var. Bilmeyen de daha neler.

Semavat deyip geçiyoruz ama bakınız bugün milyonlarca kilometre uzaklıkta Cenâb-ı Hakk'ın çeşitli mahlukları mevcutları meydana çıkıyor. Daha ne kadar da çıkacak kim bilir. Hatta diyorlar ki şimdi bizim güneşimiz en son bir güneşmiş. Asıl bu güneş daha kendisinden çok uzaklarda olan güneşlerden daha ziyası bize yetişmeyen güneşler varmış yani. Allah affetsin kusurlarımızı. Bu kadar büyük varlığı düşünecek gücümüz yok. Bir Fransız şeysi, yıldızlar şeysine bakan adam, teleskopla

bakmış da bakmış da Allah demiş düşmüş. Allah demekten başka çare yok. Bu kadar varlık Allahsız olur mu hiç ya? Hiç olur mu? Ne intizamla dönüyor? Bizim şu arabalar yolda doğru düzgün süremiyor günde şu kadar vukuat oluyor yahu. Koca koca istatistiklerde. Bu kadar, bu kadar. Fakat gökteki yıldızlar hiç şaşmazlar. Milyarlarca yıldız var yerde. Onun için Allah hepimizi ıslah eylesin. Bakın şimdi burada güzel bir ders var.

b. Sofradan Cemaate: Sünnete Uygun Yaşama

لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ فِي صَلَاتِكُمْ وَلَا عَلَى
جَنَائِزِكُمْ سُفَهَاءَكُمْ

*Lâ tükaddimû beyne eydîküm fî salâtiküm,
ve lâ alâ cenâiziküm süfehâeküm.*

Lâ tükaddimû. Öne geçirmeyin, takdim etmeyin. Öne geçirmeyin. *Beyne eydîküm.* Nerede? *Fî salâtiküm.* Namaz kılarken önünüze geçirmeyin namaz kıldırarak kimseyi. *Ve lâ alâ cenâiziküm.* Cenazelerinizi kıldırarak adamı da öne geçirmeyin. Kimdir onlar? *Süfehâeküm.* Sefihlerinizi imam yapmayın. Sefih kim acaba?

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ¹

"*Ve la tu'tu's- süfehâe emvaleküm* " diyor Cenâb-ı Hak. Sefihlere paralarınızı da vermeyin diyor. Paranızı sefihe vermek, onu sokağa atmak demek. Sokağa atmaktan daha beterdir. Sokağa atarsan düşürdüm dersin ama o sefihe verdiği paradan çok günahlar işleyecek o. O günahlar da sana yazılacak. O günahlar da senin defterine sebep sen oldun çünkü.

Sefih, hani elek var ya bizde. Buğdayı, unu eleriz. Kepek üstünde kalır, unu altına dökülür. Kepek tabakası, işe yaramayan tabaka, cahil tabaka, akılsız kimseler. Akılsız demek, yani aklın bir yeri var şimdi, hep insanlar akıllıdır da, Allah yolundan ayrılanlara akıllı demek doğru değil. Allah yolundan ayrılanlara, eğer onlarda akıl olsaydı Allah onlara lanet etmezdi. Akıl iman ile olur, imansız da akıl olmaz. Onun akıllı ancak işte dünyada. Hayvan da yiyor işte, içiyor. Hayvanın da daha bu kadar hayvan var, hepsi geçiniyor.

¹ Nisâ Suresi, 5.

Bazılarını atlıyorum çabuk bitsin diyerekten de. Allah kusurlarınızı affetsin. Biraz şaşırdık yani. Biraz yoldan çıktık. Şimdi bak, dur.

لَا تَقْطَعُوا اللَّحْمَ بِالسِّكِّينِ فَإِنَّهُ مِنْ صَنِيعِ الْأَعَاجِمِ
وَلَكِنْ انْهَشُوهُ نَهْشًا فَإِنَّهُ أَهْنَأُ وَأَمْرَأُ

Lâ tektau'l-lehme bi's-sikkîn. Bir eline çatal alırsın, bir eline de bıçağı alırsın. Eti böyle kıyarsın, yemekte yiyeceksin de. Sol elinde çatalındır, sağ elinde bıçağındır. Sol elinle de yersin. Bu da âdeti efrenç diyorlar. Acem âdeti. İslâm'ın gayrısının âdeti. Bunu da benimsemiş durumda, lokantalarımıza gider-seniz, herkes böyle yer. Cenâb-ı Peygamber siz bunu böyle yapmayın dedi. Fakat bugün sofralarımızda umumiyetle Acem âdetleri şey olmuştur, hakim olmuştur. Akşam işte yemek yiyoruz. Eh tabi biz anamızdan babamızdan gördüğümüz gibi bir tabak yemek korlar, hepimiz kaşığımızı oraya bandırırız. Karnımızı doyururuz elhamdülillah. E şimdi bu on tane tabak olsa, on tane çatal, on tane ikinci tabak, üçüncü tabak bir sürü külfet, pişirenlere de külfet, ayrıca bir hizmetkar ister işe, gelin de bıkar, hanım da bıkar, hepsi de bıkar bundan.

Bir kere filan yaparlar ama ikinci defada, ooo efendi der.

Onun için yine bir şey de:

لَا تَقْطَعُوا الْخُبْزَ بِالسِّكِّينِ

Lâ tekta'u'l-hubze bi's-sikkîn. Ekmeği de böyle yapmayın. Ravileri Beyhâkî, Taberânî, Hazreti Ümmü Seleme'den rivayet etmişler. Ötekilerin üç tane, Dâvud'un, Beyhâkî'nin, Hazreti Âişe vardı bir de.

c. İslam'a Uygun Hitap Biçimleri

لَا تَقُلْ: عَلَيْكَ السَّلَامُ فَإِنَّ عَلَيْكَ السَّلَامُ تَحِيَّةُ
الْمَوْتَى وَلَكِنْ قُلْ: السَّلَامُ عَلَيْكَ

Lâ tekul: Aleyke's-selâmü. Bu bazı cahil insanlar böyle. *Lâ tekul: Aleyke's-selâmü.* Müslümanın es-selamu aleyküm demesi lazım. Aleyke selam, sana selam olsun demesi caiz değil. Hepsine teşmil edeceksin. Bütün aleyküm dedi miydi ne kadar müslüman varsa, namazda da es-selâmü aleyküm diyoruz ya, sağımızda ne kadar müslüman varsa, solumuzda ne kadar müslüman varsa hepsine selam vermiş oluyoruz. Bazısı böyle cahilhane hareket ederse sakın bunlara karşı hitap

ediyoruz demeyin. Çünkü *aleyke's-selâmü tehiyyetü'l-mevtâ*. Ölülere ancak denir öyle. Esselamu aleyke, ya filan mezarda yatıyor mesela. Onun başına gider okuyacak. Esselamu aleyke ya baba, ya dede neyse. Allah.

لَا تَقُولُوا لِلْمُنَافِقِ سَيِّدُنَا فَإِنْ يَكُنْ سَيِّدُكُمْ فَقَدْ
أَسْخَطْتُمْ رَبَّكُمْ

Lâ tekûlû li'l-münâfikî, seyyidünâ. Siz münafık insanlara seyyid adına takmayın. Şimdi Araplar ifrad etmişler, Peygamberimize de seyyidina deyince kızıyorlar. Seyyid Allah'tır, diyorlar. Evet, seyyid Allah'tır. Fakat İslâmların büyüklerine de Cenâb-ı Peygamber, ben de seyyidinizim demiş. "*Ene seyyidü veledi Âdem*" diyor. Ben Âdemoğlu'nun seyyidiyim. Öyle dediği halde, ona karşı ifradları var Arapların. Binâenaleyh Peygamber'e karşı böyle ifrad edince, halkta münafık olanlara, münafık olanlara seyyid demek, efendi yani, efendi demeyip razı olmuyor Cenâb-ı Hak Peygamber.

لَا تَقُولُوا: رَمَضَانَ فَإِنَّ رَمَضَانَ اسْمٌ مِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ
عَزَّ وَجَلَّ وَلَكِنْ قُولُوا: شَهْرُ رَمَضَانَ

Lâ tekûlû:Ramezâne. Bazı insan çocuğuna Ramazan adını takar, Ramazan, Ramazan. Ramazan demeyin. Çünkü, *fe inne Ramezâne ismün min esmâillâhi.* Çünkü Ramazan, Allah'ın isimlerinden bir isimdir. Selam nasıl onun ismi ise, Abdüsselam dersin. Abdurramazan dersin. Fakat doğrudan doğruya Ramazan demeye, Cenâb-ı Peygamber razı olmuyor. Ramazan ayı diyeceğiz mesela. Ramazan geldi demek, bu da doğru değil. Ramazan ayı geldi diyeceğiz. Şehr-ü Ramazan.

d. İman, Adap ve Kıyamet Alametleri

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَتَبَاهَى النَّاسُ فِي الْمَسَاجِدِ

Lâ tekûmü's-sâatü hattâ yetebâhe'n-nâsü fi'l-mesâcidi. Korkma, kıyamet kopmaz. Hatta insanlar camilerde toplanır, övünmeye başlarlar. Övünmeye başlarlar. Mescidlerde. O övünmeye başladıkları vakitte kıyamet hazır demektir.

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَتَقَارَبَ الزَّمَانُ فَتَكُونَ
السَّنَةُ كَالشَّهْرِ وَالشَّهْرُ كَالْجُمُعَةِ وَتَكُونَ الْجُمُعَةُ
كَالْيَوْمِ وَيَكُونُ الْيَوْمُ كَالسَّاعَةِ وَتَكُونُ السَّاعَةُ
كَالضَّرْمَةِ بِالنَّارِ.

Lâ tekûmü's-sâat. Bunlar değişiyor. *Hattâ yetekârabe'z-zemânü.* Zamanlar birleşecek böyle. Zaman mefhumu hemen hemen ortadan kalkacak. Şimdi Amerika'da adam konuşuyor, burada biz dinliyoruz. Ankara'da konuşuyor, biz de burada dinliyoruz. Zaman kaybolmuyor arada. Bir iki saniye sonra kulağımıza erişiyor. Zaman demek yaklaştı.

Fe tekûne's-senetu ke's-şehri. Bir sene bir ay gibi olacak. Bir ay, bir sene gibi. Üç yüz altmış günlerde, otuz günlerde. Bu kadar böyle kısalacak. *Fe tekûne's-senetu. Ve yekûne's-şehru ke'l-cümüati.* Bir ay sanki bir cuma gibi olur. Çabucaktan geçecek yani. Çabucaktan geçecek. *Ve tekûne'l-cümüatü ke'l-yevmi.* Bir cuma bakacaksın ki, bir hafta yedi gün, bir gün gibi. Ya ne çabuk geldi bu cuma. Daha dün çıktıydık camiden. Anlayamadık. *Ve yekûne'l-yevmü ke's-sâati.* Günde bir saat gibi, hemen

sabahleyin kalkar kalkmaz akşam oldu yahu. *Ve tekûne's-sâatü ke'd-darmeti bi'n-nâri*. Bu saat dediğin şey de, yani bir kıvılcım böyle marangozlardan, rendelenlerin altına çıkan, ne diyorlar onlara? Talaşlar var. Talaşlara bir kibrit verirsin, pırr diye yanar bitiverir. İşte saat dediğinde böyle uçuverecek birdenbire.

Bir hadîsten daha bahsedelim.

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقْتَتِلَ فِئَتَانِ عَظِيمَتَانِ
فَيَكُونَنَّ بَيْنَهُمَا مَقْتَلَةٌ عَظِيمَةٌ دَعَوَاهُمَا وَاحِدَةٌ وَلَا
تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُبْعَثَ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ قَرِيبًا مِنْ
ثَلَاثِينَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ

Lâ tekûmü's-sâatü hattâ tektetile fietâni azîmetâni. Bir kıyamet kopmaz. Hatta iki cemaat, iki cemaat dövüşürler. *Fietâni azîmetâni*. İki büyük kuvvet yani, dövüşürler. *Fe yekûne beynehümâ mekteletün azimetün*. Büyük dövüşme olur. *De'vâhümâ vâhidetün*. İkisinin de davası bir. Birisi gavur, birisi gavurluğun müdafii, birisi müslümanlığın müdafii değil. İkisi de müslüman oldukları halde, davaları da bir oldukları halde dövüşecekler. İki

büyük fitne. Bu olmuş gitmiş diyorlar. Bir daha olur mu olmaz mı Allah göstermesin.

Ve lâ tekûmü's-sâatü. Yine kıyamet kopmaz. *Hattâ yüb'ase deccâlûne kezzâbûne.* Kezzâb, yalancı, deccallar çıkacak ortaya. Yalancı, kezzâb, deccallar çıkacak. *Karîben min selâsîne.* Otuz küsur. *Küllühüm yez'umü ennehû Rasûlullâhi.* Hepsi kendilerini Rasûlullah. diyerekten, zannederekten böyle otuz tane aşağıda da bir rivayette yetmiş tane böyle çıkacak. Onlardan sonra da kıyamet olacak ki bir rivayette yine.

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا الْيَهُودَ حَتَّى يَقُولَ
الْحَجَرُ وَرَاءَهُ الْيَهُودُ: يَا مُسْلِمُ هَذَا وَرَائِي يَهُودِيٌّ
فَاقْتُلْهُ

Lâ tekûmü's-sâatü hattâ tükâtilü'l-yehûde. Kıyamet yine kopmaz, siz Yehûdlarla bir dövüş de yapacaksınız. Ki *hattâ yekûle'l-haceru.* Hatta o taşlar diyecek. *Verâehü'l-yehûdü.* Ey Müslüman! Şu taşın arkasında bir tane Yahudi var, saklanmış. Gel, bunu da öldür diyecek.

Ya Müslim. Yâ müslimü hâzâ verâî yehûdiyyün fe'ktülhü.

Buhârî'yle, Müslim'in rivayeti. Ama bu, diyor ki, ravi, şâri. *Hüve yekûnû ba'de hurucut deccâl*. Deccaldan sonra olacak bu iş. Şimdi değil. Dec-cal çıkacak, Mehdi ile karşılaşacak, kıyametler kopacak, dövüşler olacak. O arada Yahudilerin de hesabı tamam olacak.

Yine bir tane daha okuyayım:

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا فَإِذَا
طَلَعَتْ مِنْ مَغْرِبِهَا وَرَأَاهَا النَّاسُ آمَنُوا أَجْمَعُونَ
فَتِلْكَ حِينَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ
قَبْلُ

Lâ tekûmü's-sâatü hattâ tetlü'a's-şemsü min mağribihâ. Bir gün gelecek. Kudret-i İlâhi bu. Nizâm-ı âlem bozulacak. Nizâm-ı âlem bozulacak. Bozulunca, *hattâ tetlü'a's-şemsü*, güneş şarktan doğarken, *tetlü'a's-şemsü min mağribihâ*. Başlayacak garbtan doğmaya. Olur mu kudret-i İlâhiyenin karşısında? Olmaz bir şey yok. Bunun ispatı için çok deliller harcamışlar, olur diyerekten, bize o delillerin, bizim iman var, imanımız var Elhamdulillah. Olur mu olur.

Fe izâ taleat min mağribihâ. Baktık ki güneş ters döndü, doğdu ya. İş değişti yani. Aman tövbe edelim. Ne olacak gitti artık. Kıyamet kopuyor. Tövbe edelim. *Ve raâhe'n-nâsü, âmenû ecmeûne.* Hep birden Allah, lâ ilâhe illallâh diyecekler, bütün insanlar. Gavuru, Yahudisi, Cinnisi, insi herkes lâ ilâhe illallâh diyecek. Çünkü alamet çıktı, nizam bozuldu. *Fe tilke hîne. Lâ yenfeu nefsen îmânühâ lem tekün âmenet min kablü.* Evvelce iman etmemiş insanın, bundan sonraki imanı fayda vermez. Nasıl ki can hulkuma gelir, artık gidiyor, Allah der lâ ilâhe illallâh der, boş. Boş. Bu evvelce olacak. Yani geliyor, bir anladın ki ölüyorum artık. Bu bitti artık. Şimdi bu dünyanın da dünya da bak ki bozuldu artık. İman ediyorsun. Yok artık geçti. *Lem tekün âmenet min kablü.* Ondan sonra hiçbir iman fayda vermez, evvelce iman etmedikçe. İmandan kusur olmaz.

Bu da dinlemeye değer. Hepsi değer de yanlış söylüyoruz. Lüzumlu yani, lüzumu en önemli. Hepsi de lazım da.

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ قَوْمٌ يَأْكُلُونَ بِالسِّنَتِهِمْ
كَمَا تَأْكُلُ الْبَقَرُ بِالسِّنَتِهَا

Lâ tekûmü's-sâatü. Kıyamet kopmaz. *Hattâ yehruce kavmün,* bir kavim çıkacak, bir kavim çıkacak. *Ye'külûne bi elsinetihim.* Ancak lisanlarının sayesinde idarelerini temin edecekler.

Laflı sözleriyle maişetlerini temin edecekler. *Kemâ te'külü'l-bekaru bielsinetihâ.* Hayvanlar nasıl ağızlarıyla yiyorlarsa, bunlar da dilleriyle yiyecekler. Bunu, bunun hesabını herkes kendi bilir. Yalan, dolan, nasıl yapacak yapacak, efendim, halkın parasını elinden alacak, yiyecek.

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَمْلِكَ الْأَرْضَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ
بَيْتِي أَجَلِي أَقْنَى يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مِلَّتْ قَبْلَهُ
ظُلْمًا يَكُونُ سَبْعَ سِنِينَ

Lâ tekûmü's-sâatü. Bunu da dikkatli dinleyiniz. *Lâ tekûmü's-sâatü.* Kıyamet kopmaz. *Hattâ yemlike'l-erda racülün.* Bir adam bu dünyaya hakim olacak. *Racülün min ehli beytî.* Fakat o racül benim ehl-i beytimden

olacak. Ehl-i beytimden olacak. Fatıma radiyallahu anının sülalesinden olacak. İsmi benim ismim gibi Muhammed olacak. Babası da Abdullah olacak. Yanlış bilmeyin. Kendi ismi Muhammed, babasının adı Abdullah olacak. Burnu yüksek olacak, şöyle kubbeli burun. Alamet olarak. *Eclâ* , alını geniş. *Eknâ*, burnu yüksek. *Yemleü'l-erda adlen*. Yeryüzünü adaletle dolduracak. *Kemâ müliet kablehû zulmen*. Ondan evvel nasıl yeryüzü zulümle doldu da herkes canından bıkar hale geldi, Allah pişman olmuş yani hayatına. O zamanda gelecek bu zaman.

Abdülhakim Efendi isminde bir şeyh efendi vardı. Bundan elli sene evvel. Vaazında bulunmuş, bulundum hatırımda duruyor. Bu derse gelmiş, dersi vaaz ediyor. Vaaz ederken Rasûlullah'ın hayat devrine geçti. Rasûlullah'ın hayat devrinde Arap'ın hali neyse, ki çocuğunu diri diri mezara sokuyor, birbirleriyle böyle kaynaşmış, bıçaklaşmışlar, silahlaşmışlar, birbirlerinin canını, malını yiyorlar. Her türlü fenalıklar oluyor. Nasıl ki o fenalıkların olduğu devirde Rasûlullah geldi, onları kurtardı. İşte o insanlar öyle bir duruma düştüğü vakitte gelecek Mehdi, dedi. Daha vakti var yani. Daha

vakti var. Elhamdulillah. Fakat ne yazık ki, *yekûnü seb'a sinîne*. Hayatı yedi sene olacak. Muhakkak yani. Ravileri Ahmed b. Hanbel, Müslim, Ebû Ya'la, Ziya el-Makdisi. Bazı adamlar şimdi filan Mehdi'dir diyorlar. Olmaz öyle şey.

Benim rahmetlik dedemin hocasına da Mehdi adını takmışlar. Padişaha o zaman şey yapmışlar, ihbar etmişler, bu adam Mehdilik iddiasında bulunuyor diye, memlekete sürmüş bu da. Halbuki filan adam, işte ben rüyamda gördüm, Mehdi'dir diyorlar. Mehdi demek, insanların hidayetine vesile olan adam demektir. İnsanların hidayetine vesile olan herkes Mehdi'dir. Hepimiz Mehdi'yiz. Bir adama hidayetne vesile olabildin mi Mehdi'sin sen, o adam için bir Mehdi'sin. Ama bu öyle değil, bu umuma Mehdi. Bunu da dinle.

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُرْفَعَ الرُّكْنُ وَالْقُرْآنُ

Lâ tekûmü's-sâatü hattâ yürfe'a'r-rüknü ve'l-kur'ânü. Kıyamet kopmaz. *Hattâ yürfe'a'r-rüknü.* Mekke, Kâbe-i Muazzama. O kalkmadıkça, *vel Kur'an*, Kur'an da kalkmadıkça kıyamet kopmaz. Kur'an'ın ehli var, okuyor mu? Kâbe de yerinde duruyor da tavaf

oluyor mu? Korkma, kıyamet kopamaz. Ne zaman ki bunlar yeryüzünden kalkarlar, Kur'an okuyacak adam bulunmaz, ehli bulunmaz. Kâbe de tavaf edilecek ama çünkü o da onu da yıkacak bir zalim hâlkolacak. O da o zaman. Allah cümlemizi affetsin. Tevfikat-ı samedaniyesine mazhar eylesin. Yine bir tanecik daha okuyayım.

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُدَبِّرَ الرَّجُلُ أَمْرَ خَمْسِينَ
امْرَأَةً

Lâ tekûmü's-sâatü hattâ yudebbira'r-racülü emra hamsîne'mraeten.

Yine bir gün gelecek ki, kıyamet kopmazdan evvel, her erkeğin, her erkeğe elli kadına bakmak düşecek. Her erkek ancak elli tane kadının hamisi olacak. Hafızı olacak. Anasından, nenesinden, dedesinden, kız kardeşlerinden, torunlarından, şunlardan bunlardan. Aşağı yukarı böyle bir elli kişilik grup, bir erkeğe düşecek. Sen bunların nafakalarıyla mükellefsin, bakmalarıyla mükellefsin. Elli tane karı değil, yanlış anlaşılmasın. Elli tane karı değil, elli tane kadının akraba u taalukatından himayesine düşecek bir adamın.

Erkekler o kadar da azalacak yani. Bir tane daha, iki tane varmış, bir daha söyleyeyim.

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَكُونَ الزُّهْدُ رِوَايَةً وَالْوَرَعُ
تَصْنَعًا

Lâ tekûmü's-sâatü hattâ yekûne'z-zühdü rivâyeten. Şimdi Tezkiretül-Evliyâ gibi evliyâ kitapları var. Bunları okuyoruz, oradaki o evliyâların hallerine imreniyoruz. Şöyle yapmış, böyle yapmış. Zâhid adamlar. Bu ancak *yekûne'z-zühdü rivâyeten*. İçimizden böyle bir adam çıkmayacak da filan devirde böyle bir zâhid varmış, filan devirde böyle bir fazıl âlim varmış, rivayet edeceğiz artık. İçimizde öyle bir zâhid yok. *Ve'l-vera'u tesannüan.* Bakıyor-sun başına sarığı sarmış, arkayı da kaylasanını atmış, cübbeyi de giymiş, boynunu da bükmüş böyle, aman ne adam ya, melek yahu. Allah.

Tesannü. Kandırmak için. Uyduruk. Böyle hale gelecek. Allah senin, Allah adamın boynuna bakmaz, postuna bakmaz, gelişine bakmaz, gözüne, kaşına bakmaz. Allah'ın baktığı yer gönüldür gönül. Gönlün iyiye ne ala sana, gönlün bozuksa ne yapsan olmaz.

Şimdi bugün de yine söylüyorlardı, şikayet haliyle. Ne olacak halimiz diyerekten? Bak ne diyor:

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَتَنَكَرَ الْقُلُوبُ وَتَخْتَلِفَ
الْأَقَاوِيلُ وَيَخْتَلِفَ الْإِخْوَانُ مِنَ الْأَبِّ وَالْأُمِّ فِي
الدِّينِ

Lâ tekûmü's-sâatü hattâ tetenâkera'l-kulûbü. Kalpler ayrılacak. Kalpler ayrılacak. *Ve tehtelife'l-ekâvîlü.* Sözler karmakarışık olacak. *Ve yehtelife'l-ihvânü.* İhvanlarda ihtilafa düşecek. Hep Allah'ın kuluyuz. Hep müslümanız. Bağırıyoruz yahu müslümanız. Allah bizi kardeş etmiş diyoruz. Katiyyen kim senin kulağına girmiyor. Ben benim diyor, sen sensin diyor. İki müslümanı bir araya getiremiyorsun. Neden olmuyor yahu? Sen de müslümansın. E ben de müslümanım. E neden birleşmiyoruz? Sen benim aleyhime bir gazete çıkar.

Ha bugün bir arkadaş geldi, çok hoşuma gitti bir söz söyledi. Amerika dedi, iki yüz milyonluk insan. İki tane gazetesi var, dedi. Adlarını da söyledi ama aklımda kalmadı. Koca Amerika iki gazeteyle idare olunur dedi. Biz de

varız, kaç tane kim bilir gazete? Neden bu yahu? Neden bu? Olsun belki beş yüz tane de ama hep birbirinin aleyhinde. Olur mu ya? Neden müslümanlık böyle bu hale düşüyor? Allah kusurlarınızı affetsin. Tenvîkât-ı same-daniyesine mazhar etsin. Tövbte istiğfarı çok yapalım. Allah kusurlarımızı affetsin. Gönüllerimiz de birleştiresin. Vücutların birleşmesi de para etmiyor yani. Vücutlar birleşebiliyor. Fakat gönüller birleşmeyince olmuyor. Allahu Teâlâ'nın lütfu ihsanı olacak. Onun için Cenâb-ı Peygamber Efendimiz'e diyor ki, o zamanındaki insanları te'lif ettin, birbirlerini de barıştırdın. Bunu sen kendi hünerinden yapamadın diyor. Kendi hünerin değil bunu yapmak.

وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَفَ بَيْنَهُمْ²

Velâkinna(A)llâhe ellefe beynehum.

Cenâb-ı Hakk'ın gönüllerine te'lif verdi, sen de vasıta oldun arada. Barıştılar, güzel oldular birbirleriyle, kuvvet oldular. Bunu bugün herkes biliyor ki, dağınıklık, perakendelik felakettir. Herkes biliyor yani,

² Enfâl Suresi, 63.

bilmeyen yok. Fakat ne yazık ki yine herkes perakendeliğe, dağınıklığa doğru teşvik ediyor insanları. Ayrılalım, ayrılalım. Ya bak, senin başındaki insan yalancı da olsa, düzenbaz da olsa ona itaat et diyor, itaat et. Çünkü baş olmayınca olmaz yahu. Bir başa bağlanmayınca olmaz insanlar. Başımızı kaldırsalar ne oluruz? Yaşayamayız. Cemiyetler de böyle. Güzel misaller veriyorlar.

Allah hepimize hayırlı akıllar versin. Güzel akıllar versin. Toplanmalar nasip etsin. Birlikte vardır kuvvet. O birlikte olarak yaşamak nasip etsin.

Bak şu baraj dediklerimiz, baraj dediğimiz işte gözümüzün önünde bugün artık. Ufacık damlalar, yüklenilen ufacık tanecikler toplanıyorlar, dere oluyorlar. Dereler toplanıyor, nehir oluyor, toplanıyor, büyük barajlar oluyor. Ve büyük büyük barajlardan topraklar da istifade ediyor, suluyoruz. Elektrikler de istifade ediyor, sanatkarlar da ondan istifade ediyorlar.

Ama ne sayesinde?

O toplanma sayesinde canım. Bunu herkes biliyor. Fakat ne yazık ki bunu bildiğimiz halde yine perişanlık, yine perişanlık. İşte Efendimiz

diyor ki kıyamet kopmaz bu perişanlık olmadıkça. Demek ki bunun arkasında felaket var.

Allah bu mübarek gün hürmetine cümlemizi affetsin

El-Fatiha!

Mehmet Zahid KOTKU

İskenderpaşa Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/ Hadis Derslerine PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

